

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום ראשון | יא תמוז | פרשת בלק

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעושהי"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

הסכמת הרה"ג המקובל מרן שלום יוסף אלשיך שליט"א

הרב הראשי וראב"ד לעדת התימנים בעיה"ק ירושת"ו בבי"א

ב"ה ירושלים עיה"ק עשרים לחדש חשון תרצ"ח.

מי אני אשר אבוא להעיד על זוהר השמש אחרי שדבר זה ידוע ומפורסם בכל תפוצות ישראל ממזרח שמש עד מבואו, וכולם מאמינים בני מאמינים בזוהר מדור דור וקראו לו זוהר הקדוש על כי הזהיר והאיר עיני ישראל בסודות התורה, אבל לפי שבדורנו נמצאו אנשים המפרשים סודות הזוהר כפשוטם ולפי שסודות הזוהר נאמרו רק בדרך משל ומליצה, והם למעלה מבינת אנוש, ולא כל מוחא סביל דא, ועיי"ז באו האנשים הנ"ל להכחיש בזוהר הקדוש.

לכן באו ונחזיק טובה לחו"ר התימן שחיבור ספר אמונת ה', והשיבו על טענותיהם תשובות נכוחות בטוב טעם ודעת.

והשי"ת ישיב את הצאן האובדות ואת הנדחה יקבץ והוא רחום יכפר וישיב השלום במחנה, ויקוים כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם אמן.

צעיר הצאן שלום יוסף אלשיך

(מקום החותם)

הסכמת רבני וגאוני תימן צנעא יע"א

הן מרוב עונים, לפני שלש שבועות שנים, צמח החוח בין השושנים ורוח עושים נכנסה בלב היהרים, [היהירים], קראו בשמותם כי המה מורים, ורים [ורם] לבם כמנשה וכיהוירם, כל קודש בישראל הללו, ותועבת לבם קלטו והללו, ובחוצפא ואפקירותא הוציאו דיבה ודברו סרה, על אמונת ישראל הטהורה, ובלעגי שפה ולשון תרמית, פגעו ונגעו בכבוד שלומי אמוני ישראל חוזהיהם ונביאיהם, וגדולי חכמיהם וגאוניהם, למן היום אשר צוה ה' והלאה לדורותיהם.

ובמשך מעט השנים האלה, נספחו אליהם נערים בוערים, ריקים ופוחזים אשר נגואלו ברדפם כל תאוה, ונואלו בעזבם את התורה ואת המצוה, וכאשר נבדלו והיו לשמצה ולזעוה, [ולזוועה] ריחוקם הקהל וכמוזר נחשבו בעיניהם, ולוקח מהם קללה לכל הקרב הקרב אל משכנותיהם

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית
דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

כתוב: שמוע אשמע-אני שומע
את הזוהר הקדוש

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

לצאת לחוץ. ובבראשית רבה (פרשה ח' הי"ד) האיש כובש את אשתו שלא תצא לשוק שכל אשה שיוצאה לשוק סופה להכשל עיין שם.

ובמדרש תנחומא (פרשת וישלח פרק ו') אמר ר' יוסי כשהאשה מצנעת את עצמה בתוך הבית ראויה להנשא לכהן גדול ותעמיד כהנים גדולים שנאמר, כל כבודה בת מלך פנימה וגו' אמר ר' פנחס הכהן בר חמא בזמן שהיא צנועה בתוך הבית כשם שהמזבח מכפר כך היא מכפרת על ביתה שנאמר אשתך כגפן פורי' וגו'.

ושם (פרק ה') רבנן אמרי, אף בחול אסור לצאת בהן לרשות הרבים (פירוש עם תכשיטין) מפני שהעם מסתכלין בה, ופגם היא לאשה שלא ניתנו תכשיטין לאשה אלא שתהא מתקשטת בהן לתוך ביתה וכו' לכך צריכה אשה להיות יושבת בתוך הבית ולא תצא לרחוב שלא תכשיל עצמה ולא תביא מכשול לבני אדם, ונמצאו מסתכלין באשת איש, עיין שם.

ובתנא דבי אליהו (באליהו רבה פרק יח פסקא אשתך) אשתך כגפן פוריה וגו' כל זמן שאשתך תהא בירכתי ביתך מה כתיב אחריו בניך כשתילי זיתים וכו', שניא לה אשה שמהלכת בשוק ומדברת עם כל אדם, היא גורמת רעה לעצמה ושהיו בניה רעים ומתחייבת בעצמה ובבניה, עיין שם.

ובשל"ה הקדוש (שער אותיות אות צניעות) ומכל שכן האשה שהיא מחוייבת להיותה צנועה ביותר שיהיה כל כבודה פנימה, ותסתיר עצמה מכל אדם שבעולם בכל מה דאפשר, ועיניה תמיד למטה ודיבורה בנחת, ולא יראה ולא ימצא ולא יהיה מגולה מגופה אפילו משהו שלא תכשיל לשום אדם, עיין שם (ועיין מה שכתב מו"ר הגה"ק במשמרת אלעזר (אורה ושמחה אות כ"א) ועיין עוד בשדה חמד (חלק ב' צד 60) לענין הסתכלות בעריות באורך, ושם חלק ג' (צד 344) לענין הסיבוב בין הנשים עבור ברכת ד' מינים עיין שם היטב. ועיין תיקוני זוהר (נ"ח) שהאשה צריכה להיות סגורה ומסוגרת).

ועיין טור אבן העזר (סימן ע"ג) אבל גנאי לאשה שתצא פעם בחוץ פעם ברחובות, ויש לבעל למנוע אשתו מזה, שלא יניחנה לצאת אלא פעם בחודש או פעמים כפי הצורך שאין יופי לאשה אלא לישב בזוית ביתה שנאמר: "כל כבודה בת מלך פנימה".

ועיין ראשית חכמה (סוף פרק דרך ארץ) שצריכה האשה להיות צנועה ויושבת בתוך ביתה ולא תצא מדלת ביתה אלא לצורך גדול ולא תעמוד בפתח ביתה כו', אל תרבה דברים עם שכנותיה ולא תכנס לביתן אלא לצורך גדול כו', תעשה צדקה, אם תצטרך לצאת מפתח ביתה לא יהיה הילוכה על השווקים והרחובות שהמון בני אדם מצויין שם אלא על המבואות שאין רגילין בני אדם להלך בהם כל כך, ולא תצא כשהיא מבושמת כו', ותשתדל כשתשב בבית החופה או בבית הכנסת לישב עם הנשים הצדקניות הכשרות ולא תהיה מרבה דברים ויושבת בענוה ובצניעות ולא יראה ממנה כי אם עיניה. [ועיין שדה חמד (חלק ב' צד 306) לענין לפני עור ששייך גם בנשים, ומלבד כל איסורים שיש אם מכשלת אחרים יש גם כן לפני עור, עיין שם].

ובאמת גם הבעלי בתים שלוקחים לאפיי"ס שלהם הנערות עושים בזה עולה להנערות שיורדות על ידי כן מטה מטה וגורם להשתתן לא עלינו, וכמה פעמים לעצמם גם כן, שכבר

המשך בעלון הבא

שמנהג שוחטי זמינו לשוח בין שחיטה לשחיטה (עי' דכ"ח סי' י"ט) ולפעמים ימצא סכיני פגומה ומשתכ"ח ברכת לבטלה למפרע, ומה נעשה לאיסור צער בעל חיים אשר גם עליה א"א לדלג שהוא דעת החינוך ונגרר אחריו במחז"ב סי' ח"י.

ועוד אית בי' משום אכזריות על ניצוצי קודש היושבין ומצפיין להתעלות ע"י שחיטה הגונה ואכילת ישראל כשר. והשוחט צריך לשים נגד עיניו מי יודע אם גם הוא לא יצטרך לאותו התיקון ואז ודאי לא יערב לו אם השוחט ינבל על לא דבר.

פוק חזי עד היכן חששו חז"ל לאיסור בל תשחית עד שאמרו (שבת קמ:) האי מאן דאפשר לי' למיכל נהמא דשערי ואכל דחיטי קעבר משום בל תשחית (ע"כ בהספר הנ"ל).

כב) היותר כואב לי אצל שחיטות המהירות כי בעל הבית מסבב אנה ואנה בעת השחיטה ואם יצטרך שוחט מחמת פגימה שבסכין להשליך עשירות וגם מאה עופות לאשפתא עומד בנסיון עצום ונורא, ולא לחנם תקנו כל גדולי הדור בימי בעל שו"מ ובית אפרים שלא יעמוד בעל השור על שורו בשעה שהשו"ב עוסק בבדיקת הריאה (עי' מדור תקנות שונות או' ד' - המו"ל). וה"ה אנן בדידן בהשחיטות הגדולות אצל העופות. ולדאבון לב אין איש שם חששא זו על לב. (חמדת לב סי' פ"ד).

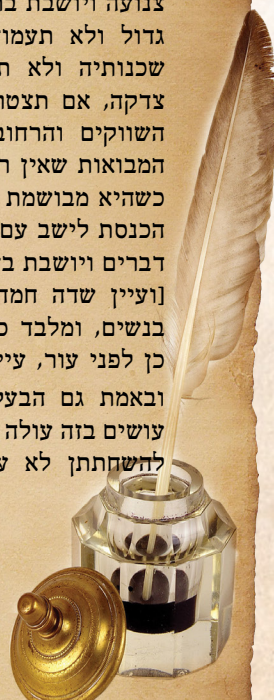
כג) ועוד בו נמצא כי אהבת ואחדות השוחטים ג"כ בשפל המצב ועל הרוב כ"א רוצה במפלתו של חבירו ואיש רעהו חיים בלעו, וכל כי האי גוונא הוא מכשול גדול כמבואר בשו"ת שו"מ (כרך ב' ח"א סי' מ"ח) דדין גרמא שכ"א מוסר לבעה"ב חסרונות על חבירו, ואצל שחיטות המהירות יש חומר נוסף להגיד לבעה"ב כי שו"ב פלוני ירא מלכו יותר מדי ועי"כ מבלה הזמן בבדיקת הסכין ומחמיר הרבה על חלקת הסכין ועי"כ מטריף הרבה ואצל שחיטות המהירות מוכרח להטריף סכום עצום (עי' לעיל או' כ"א-המו"ל) וכדאי בזיון וקצף של בעה"ב להטיל אימה ופחד על השו"ב היר"ש שאם ישוב ללימודו אז יפטרנו הבעה"ב ממשמרתו בעבור שגורם לו כביכול הפסד והיזקא דמינכר (שם).

פרק ה'

בעל נפש יחוש לנפשו ונשמתו

א) בשו"ת בגדי כהונה (או"ח סי' ז') בשוחט שיצא עליו שם רע "ע"כ מי שאינו רוצה בו וחוששין מלאכול מזבחיו תבא עליהם ברכה" וגם שלא יתפלל בר"ה ויוה"כ ולא יהי'

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

י | תביעה ז'

הופכים להיות בעלי עזות פנים של הדור, ואין להם יראת שמים בלבם, ואפלו כשאומרים להם מוסר, הם אינם יכולים לקבל זאת וכו', ומי לנו גדול יותר מ"אחר" (אחד מן התנאים, הרבי של התנא האלוף רבי מאיר, שבסוף ימיו יצא לתרבות רעה) שהסבה לירידתו מדרג הישר היתה - כשאמו היתה מעברת היא עברה פעם אחת ליד בית עבודה זרה, והיא התאהבה בטעם וריח של העבודה זרה, והריח הזה התפשט בכל גופה, וזה אשר גרם שיירד מדרג הישר, לכן חייבים להיות זהירים מה שנותנים לילדים הקטנים לאכל". עד כאן לשון הפרי חדש (ועיין גם כן במחזיק ברכה מהחיד"א שם אות י"ד ואות נ"ג).

ז. הגאון והצדיק הקדוש בעל המחבר של הספר "בני יששכר" כותב בספרו "אגרא דפרקא" (אות קכ"ו) בשמו של הצדיק ר' מענדעלע מרימנוב זי"ע תרוץ על הקשיה הגדולה, שאנו רואים הרבה ילדים כשהם קטנים עדיין הם הולכים ל'חדר' ולומדים שם בהתלהבות רבה, מתפללים בכונה, ועונים אמן יהא שמיה רבא, ומתנהגים כאלו היו הילדים הטובים ביותר, וכשהם גדלים הם הופכים להיות בעלי מדות רעות, ומפסיקים ללמוד ולהתפלל, מהיכן זה קורה? מדוע הם מחליפים את עורם? הרי זה צריך היה להיות ההפך, שבזכות למוד התורה והמצוות שקימו כשהיו ילדים קטנים, יצמד להם כשהיו גדולים יותר, כפי הכלל שמצוה אחת גוררת את המצוה השנייה, ובינתים מה שקורה הוא בדיוק ההפך. - משיב על כך הרבי רבי מענדעלע - שהסבה היא שכשהיו הילדים קטנים, הוריהם פטמו אותם באכל של גזל, אכל שקנו בכסף שאינו כשר, ואצל אחרים שהכסף היה לכאורה כשר, אך קנו אכל שאינו כשר והאכילו בו את הילדים, כך שהגוף ובשרם גדל ממאכלים שאינם כשרים, ועל ידי זה נבראו מדות רעות עם תאוות לכל הדברים הרעים (השם ישמרנו) עכ"ד.

ח. כך כותב גם האור החיים הקדוש (בסוף פרשת שמיני) שכל אלו שאוכלים מאכלות אסורים, שקצים ורמשים, הם הופכים בעצמם לחתיכת שרץ, וזו כונת הגמרא שעמי הארצים הנם שרצים וילדיהם שקצים, כי בכך שהם אוכלים שרצים הם הופכים בעצמם לשרצים והילדים הם ילדי השרצים. - ועל כך מסיים האור החיים הקדוש, שכל זה כשאוכלים שרצים במזיד, אבל כשאוכלים בשוגג, לא הופך את הנפש ממש בעצמו לשרץ, רק שהוא הופך להיות טמא ואטום, וזאת אפלו כשהוא אינו יודע כלל שהוא אכל אסור, במיוחד היום, כשהאוויר דחוס כך שבכל הארצות כלם ביחד,

המשך בעלון הבא

מהמחרש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערם את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

יב | פרק ב צער בעלי חיים

ספר חסידים (סימן עתר)

כלב שאינו נושך אם יכנס בבית, אם חפץ יהודי לגרשו יגרשהו בשבט קטן, אבל לא יזרוק עליו מים רותחים, או להכותו במקל גדול, או לדחות אותו בדלת או לעוורו לא יתכן:

ספר חסידים (סימן תתלא)

שנים היו, אחד לא היה רוצה לשרוף הזבובים, א"ל חבירו אל תהי צדיק הרבה (קהלת ז טו), מוטב לשרוף הזבובים כדי שלא יפלו במאכל ובמשתה ויבלעם ויחטא, לכך נאמר אל תהי צדיק הרבה:

רמב"ם

רמב"ם יד החזקה (הלכות שבת פרק כא)

ט) אין רוכבין על גבי בהמה בשבת גזרה שמא יחתוך זמורה להנהיגה ואין נתלין בבהמה ולא יעלה מבעוד יום לישב עליה בשבת ואין נסמכין לצדי בהמה וצדי צדדין מותרין עלה באילן בשבת בשוגג מותר לירד במזיד אסור לירד ובבהמה אפילו במזיד ירד משום צער בעלי חיים וכן פורקין המשאוי מעל הבהמה בשבת משום צער בעלי חיים:

י) כיצד היתה בהמתו טעונה שליוף של תבואה מכנים ראשו תחתיו ומסלקן לצד אחר והוא נופל מאליו היה בא מן הדרך בליל שבת ובהמתו טעונה כשיגיע לחצר החיצונה נוטל את הכלים הניטלין בשבת ושאינן ניטלין מתיר החבלים והשקין נופלין היו בשקין דברים המשתברין אם היו שקין קטנים מביא כרים וכסתות ומניח תחתיהן והשקין נופלין על הכרים שהרי אם ירצה לשלוף הכר שולף מפני שהשקים קטנים וקלים ונמצא שלא בטל

כג. ואיתא בספר חסידים סימן מ"ד, מעשה בחסיד שהיה מכסה כל הרקס שהיה מוציא מפיו, וגם כל הרקס אשר ידע שיהיה הוציאן מפיו, והיה פונתו לכסות את הרקס שלא יבוא אחר ויראה הרק וימאס בו, ולא ימחל ליה שהוציא מפיו, עד כאן.

כד. ואם כן בוא וראה עד כמה דקדקו חסידים הראשונים באזהרה שלא לצער את חבירו, כי הרבה בני אדם אשר לא נזהרו בזה ובפרט בדור הזה אשר יד עמי הארצות תקיפה, אשר אינם יודעין שום דין ומשפט, ועסקיהם לרב באלימות, ואינם רוצים לצית דין מחמת סרוב שלהם, אבל הם אינם יודעים שאם אין דין למשה יש דין למעלה, שפתאום יומו ודינו יבא.

"שונא אחד יהיה בעיניו כמרבנים"

ועל כן הזהיר הרב הרא"ש ז"ל בקונטרס של ארחות חיים (יום חמישי, סימן פ"ט), וזה לשונו: "אל יהיו מרבנים בעיניו אוהבים, ויהיה שונא אחד בעיניו כמרבנים", עד כאן לשונו.

המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

כומר אחד רוצה להיות שותף שלו באחוזה ומשלם עבורו חצי מהכסף שהאחוזה שוה ואת החצי השני מלווה לו

עודנו יושב וחושב והנה נכנס כומר לבית האוכל שבו ישב האברך. לאחר שברר אצל בעל המקום את זהותו של האברך, נגש אליו ואמר לו: "דבר סתר לי אליך אדוני". "מה רצונך?" שאל האברך בסקרנות ובתקווה כי הנה שליחו של הקדוש ברוך הוא להוציאו מן המצר שלתוכו נקלע. אז ספר לו הכומר שאותה אחוזה היתה לפני שנים רבות נחלת אבותיו וגם הוא רצה למכרה במכירה הפומבית אלא לפי נימוסי הגויים אין זה נאה שכומר יקנה אחוזה לעצמו, אך היות והוא רוצה בה מאוד, מבקש הוא מן האברך כי יהיה שותף עמו באחוזה זו. עוד היום אתן לך את חלקי בקניה", סיים הכומר את דבריו בהתרגשות.

לשמע הדברים אורו פניו של האברך, ובלב מלא תודה להשם יתברך ששלח לו את עזרתו ממרומים, אמר לומר: "יפה דברת, מוכן אני להיות שותף עמך באחוזה זו, אך תנאי יש לי, עליך לתת לי עוד היום את מחיר האחוזה כולה ועוד הוסף לי אלפיים דנרי זהב מכיון שמציאה גדולה היא אחוזה זו ומי כמוך יודע זאת". "יהי כן", אמר הכומר, "את מחיר האחוזה אביא לך בעוד שעה קלה, אבל את האלפיים דנרי הזהב שבקשת לא אוכל לתת לך, אנא התפשר עמי עליהם", הוסיף בתחינה. התרצה לו האברך ויותר על מחצית הסכום, "אתה נותן את מחיר האחוזה ואלף דינרים נוספים והעסקה ביננו תהיה שרירא וקיימת", אמר האברך והכומר מהר בשמחה למלא את חלקו בסכום. בשעה שסכמו עליה, הגיע הכומר ואיתו הסכום שנתבקש להביא. תמורתו נתן לו האברך הבטחה בכתב כי האחוזה תהיה בלון הבא

מכתבים למערכת

פד

אני מאשר בזה את קבלת הספר ומודה לך על הטרחה. זה ספר חשוב ביותר, וראוי שיהיה בידיו של כל יהודי חרדי המקפיד על כשרות אמיתית בביתו.

בברכת כל מילי דמיטב,
אברהם משה פרידמן, הרצליה

ג

מפתח

- א. הקדמה ה
ב. מבוא להקדמת נמוקי הרידב"ז ו
ג. המצב הנורא והירור של השחיטה והכשרות באר"ב בשבת תר"ס-תר"ע כפי שתיאר וסיפר לנו הגה"צ המפורסם לוחם מלחמת ה' הרידב"ז ה"ה הגאון הנודע בחיבוריו הנפלאים על הירושלמי ועוד. ט
ד. הקדמת נמוקי הרידב"ז ט
ה. סיבת הירידה הנוראה של הכשרות ותואר הרבנים בארצות הברית י
ו. הרבנים נתחברו אל הבוטשערס וביחר מאכילין טריפות יא
ז. רשעים גמורים נעשו בוטשער'ס יא
ח. השוחט קל שבקלים יא
ט. הרבנים האמיתיים היראים אין כחם להועיל כלל יב
י. על כל חלון נדבק מודעה "בשר כשר" יב
יא. בשר טריפה אין בנמצא כלל יב
יב. מכשול נורא, משוחטים המורטים נוצות העופות יג

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי ספרים ופולוגים בחנם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET
www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm